

El 25 d'octubre de 1971, **Pablo Picasso** va fer 90 anys. Aquesta avinentesa va proporcionar una gran visibilitat de l'artista i va posar de manifest la seva antagònica recepció. Al mateix temps que el seu nom es consolidava com un símbol de llibertat, per a d'altres encarnava la subversió i personificava l'antifranquisme. Això va provocar que determinats grups d'ultradreta posessin en marxa una campanya d'atemptats contra el nom de Picasso. Aquesta va començar pocs dies després del seu aniversari amb la destrucció dels gravats de la "**Suite Vollard**" que la **galeria Theo** de Madrid exhibia en homenatge a l'artista. I va continuar amb l'incendi de la **galeria Taller de Picasso** de Barcelona i amb els atemptats contra llibreries que, com ara Antonio Machado, Visor o Cinc d'Oros, celebraven la figura del pintor en els seus aparadors.

Arran de l'atemptat que va destruir la galeria Taller de Picasso, al jove galerista **Santiago Palet** se li va acudir la idea d'un homenatge de desgreuge al pintor: artistes visuals, músics, escriptors, personalitats del cinema i el teatre van ser convidats a crear un tapet –una peça de cotó amb puntes– dedicat a Picasso. Un any més tard, aquestes obres van ser exposades a Vallauris en la mostra *1er. Rencontre International d'Hommage à Picasso*. Connotada políticament com una acció d'oposició, l'exposició va demostrar la indignació del món de l'art enfront de l'ultratge a l'artista i, també, la frustració provocada per l'actitud oficial que permetia aquests atacs.

L'exposició, comissariada per **Nadia Hernández**, presenta aquesta extraordinària col·lecció de 400 tapets –adquirits recentment per la **Fundació Vila Casas**– intervinguts per més de 270 autors nacionals i internacionals, com ara Rafael Alberti, Joan Brossa, Alexander Calder, Pau Casals, Equipo Crónica, Sonia Delaunay, Juan Genovés, Hans Hartung, Wilfredo Lam, Joan Miró, Pablo Neruda i Antoni Tàpies, entre molts d'altres.

